

Phải gọi đó là một biên cảnh.

Gia đình anh Đoàn Văn Vươn

Biên cảnh này đánh dấu một khúc quanh. Chúng ta chưa thể tiên đoán cuối cùng sẽ ra sao, nhưng sẽ còn biên cảnh, và có thể đưa tới các biên cảnh khác. Tên anh Đoàn Văn Vươn sẽ đi vào lịch sử Việt Nam, như tên anh Mohamed Bouazizi trong lịch sử nước Tunisie. Trong bài báo cuối tuần qua, Lê Phan đã nhìn thấy những điểm tương đồng trong hoàn cảnh hai người. Họ đều là những người dân bình thường cố gắng vươn lên trong xã hội.

Họ đều dùng sức lao động của mình, làm việc cật lực và có sáng kiến. Họ không ai muốn “sinh sống,” không ai muốn chấp nhận đi chết, vì họ không mong gì họ là lo cho gia đình. Bouazizi, một sinh viên tốt nghiệp, sống ở thành phố thì xoay sở bằng nghề bán trái cây dạo. Đoàn Văn Vươn là nông dân, người nông dân Việt Nam tiêu biểu, đem hội trên đất bùn phèn mà biến thành ruộng, vườn, ao cá. Cả hai người cùng bị chính quyền tước đoạt tài sản những gì họ đã tích lũy “bằng cách cùng.” Quả là bằng cách cùng, không tìm đâu ra lối thoát. Anh Bouazizi, 26 tuổi, đã tự thiêu. Cái chết của anh khiến giới thanh niên phần nào nổi lên lật đổ chính quyền; châm ngòi cho Mùa Xuân Ả Rập năm 2011.

Anh Đoàn Văn Vươn may mắn còn sống sót. Với tuổi 49, anh đã được tin và can đảm để không tự hại mình; anh kiên nhẫn chờ đợi khi nước ở bàn giấy này tới bàn giấy khác xin người ta đồng cấp công lao khó nhọc của gia đình mình. Nhưng anh và gia đình anh cũng bị đẩy tới “bằng cách cùng” không khác gì Bouazizi; và họ đã phản kháng bằng cách từ chối. Với Đoàn Văn Vươn có thể châm ngòi cho một cuộc nổi dậy của nông dân Việt Nam hay không? Dù chưa ai nghĩ sẽ có một cuộc nổi dậy, những biên cảnh mà anh gây ra cho thấy lịch sử Việt Nam có thể bước vào một ngã rẽ. Lâu nay, những vị nông dân biểu tình đòi đất, xô xát với đám khuyến mãi của chính quyền, đều là những hành động tự phát. Những người cùng kêu oan, tiếng kêu la

lên hân. Đi trong đám đông, người nào dẫu có xô xát thì trách nhiệm cũng đổ cho người khác.

Đoàn Văn Vươn là một biên cảnh điển hình. Vì đây là người đầu tiên một nông dân thôn quê bé nhỏ, một thân một mình, đứng dậy khi oan; khi kêu oan mãi không được thì quyết tâm kháng cự lúc quân cướp kéo tới chiếm nhà mình. Khi họ chiếm được nhà mình, họ không liên quan đến người khác. Đoàn Văn Vươn không thuê cửa hàng xóm láng giềng, cũng không thuê nhà người khác. Đoàn Văn Vươn không thuê người truy tìm thông tin hay các địa điểm của cái Quê Hương cũ. Anh hoàn toàn “độc lập” như Triều Tiên. Long đứng trước mặt quân Tào! Quân Tào đây là một đội quân của S. Hai anh em ruột làm chủ tịch huyện Tiên Lãng và chủ tịch xã Quang Vinh, đã bị y mô u ép, quyết tâm cướp cho được một mà anh Vươn khai phá, từ năm sáu năm nay. Họ đã bãi binh bỏ trốn, số dân hàng trăm công an, lính theo bắt và lính biên phòng, một lực lượng vũ trang hùng hậu của chế độ tài trợ, kéo nhau đi cướp đất của một nông dân. Trong thời gian này, gia đình anh phải dùng bạo lực để giữ gìn máy móc. Đúng là con giun bò xéo mãi phải quật lên.

Đoàn Văn Vươn là một biên cảnh, vì nó đã gây chấn động tới những lãnh thổ to lớn như các địa phương. Có hai tay “cờ vờn tay” vẫn còn ngời phía sau sân khấu diễn khi đám lãnh thổ được quy, là Đỗ Mười và Lê Đức Anh. Bình thường các ông già đang chuồn bỏ ngày tang lễ này không bao giờ bàn đến công việc trước dân của đám đàn em. Những tuấn này một người đã phá vỡ; chúng tôi tìm quan trọng của biên cảnh Đoàn Văn Vươn. Lê Đức Anh, từng đóng vai chủ tịch nước từ năm 1992 đến 1997, đã phải mất bài phê bình về của một tờ báo để “chạy trốn”.

Tại sao nói là Lê Đức Anh muốn chạy trốn? Thưa nhất, muốn giữ tay cho các địa phương; Lê Đức Anh nói, “Có thể không đúng chính quy sai tại xã đến huyện!” Nói vậy tức là trút hết trách nhiệm lên cấp dưới, các chính quyền huyện và xã, và giữ lại trách nhiệm trong phạm vi nhỏ đó mà thôi.

Những sự thật đầu là nguyên nhân gây ra việc cướp đất dã man này? Nếu không có cái chế độ tài toàn trước của địa phương Cộng Sản Việt Nam thì làm sao sinh ra hai anh em Lê Văn Hiến và Lê Văn Liêm bao che nhau, dẫu nhau lên làm chủ tịch, trên danh nghĩa thế? Nếu hai anh em này sống trong một chế độ khác, có nền pháp luật, có địa phương chính trị địa phương trong Quốc Hội, có báo chí tự do, thì làm sao họ dám bày mô u ép suốt năm năm để cướp đất đai do công khai phá mà y chính năm trước của gia đình Đoàn Văn Vươn? Ông Lê Đức Anh phê bình các cấp thừa hành đã “đổ lỗi” vì kéo dài quá nhiều năm. Ông Vươn đã kêu oan, kêu cửa bao năm trước

những người bệnh phèo, huyết bệnh huyết n. Họ đã có kế hoạch làm sân bay quốc tế mới trong vùng huyết Tiên Lãng. Khu đất bùn mà anh Đoàn Văn Vươn biến thành đất tốt sẽ có giá ngàn vàng. Cán bộ nắm quyền cho đất hay lấy lại đất, họ còn sợ ai nữa? Còn chỗ đất là một guồng máy đang lửa với nhau trong kế hoạch ăn cướp, miếng ngon nhai với bẻ sao được?

Nếu không có đảng Cộng Sản Việt Nam thì ai ngăn cấm đoán quyền sở hữu đất đai, ai giành đất quyền làm chủ ruộng đất cho guồng máy nhà nước; bất ngờ là nông dân chủ đất cũ hàng quyền sẽ đứng trong 20 năm, rồi nhà nước có thể đòi lại! Nhà nước là đưa nào khi đưa ra những quyền đất đai cho phép sẽ đứng hoặc đòi lại quyền sẽ đứng? Người dân nhìn lên chờ thấy các quan chức cán bộ công sự toàn quyền quyền đất đai. Không có báo chí tự do, không có hội đoàn, không đứng phái đất lập, người dân không có một câu nào để lên tiếng phản đối những bất công áp bức. Một chỗ đất như vậy chắc chắn khuyến khích cán bộ lập quyền làm bậy. Phải nói, một chỗ đất như thế đã tạo cơ hội mới cho các cán bộ làm bậy; không ai có thể công mà không tham nhũng.

Như thế mà ông Lê Đức Anh lại muốn đất hết từ lại lên đầu cá nhân các cán bộ cướp huyết và xã. Đúng là ông chủ muốn giữ từ cho đảng Cộng Sản. Nói rõ hơn: Giữ từ những kẻ đi đầu khi đứng; những kẻ đã lập ra đảng Cộng Sản; những kẻ đã dùng đảng Cộng Sản cướp chính quyền; những kẻ từ năm 1945 có dã tâm chiếm đất quyền chính trị nên tàn sát bao nhiêu người yêu nước cùng chính kiến; những kẻ lại dùng lòng yêu nước của dân Việt Nam để công cướp đất quyền chính trị, đất quyền kinh tế cho một nhóm người. Bài phóng viên Lê Đức Anh là một chỗ thế cho Ban Tuyên Huấn, đưa xuống cho các báo các đài thi hành: Đứng phép tha hồ phê bình hai anh em nhà Lê Văn Hiên, Lê Văn Liêm; những gì họ nói đó thôi. Tuy thế đất không đứng từ cướp cao hơn! Đó cũng trở thành chỗ thế cho Nguyễn Tấn Dũng, phải mở cuộc đi đầu tra, kẻ từ hai anh em nhà đó, những không đi xa hơn một bước! Tất cả đứng lòng chờ đợi từ lại cướp đất!

Những, trong thế từ ông Lê Đức Anh còn muốn giữ từ cho chính ông ta nữa. Các lãnh từ công sự và hội u thế những chủ lên tiếng nói khi muốn chủ từ. Còn khi đang cấm quyền thì họ chủ những miếng mà ăn thôi! Nếu đứng đảng Cộng Sản sẽ phải thì ai chịu trách nhiệm? Sau biên cảnh Đoàn Văn Vươn mới những đã nhìn thấy công phản nên bùng lên khắp nước. Họ hỏi nhau: Chuyện gì xảy ra? Không ai biết trước đất. Mùa Xuân ẤtROP đã tạo hàng sang từ bên Miền Đì. Công thế những Miền Đì dân chủ hóa có thể thúc đẩy những nhà trí thức và thanh niên Việt Nam muốn nhìn xa hơn, và can đảm hơn. Ai biết đất chuyện gì xảy ra? Ông Lê Đức Anh chắc phải đứng công an báo cáo tình hình nghiêm trọng như thế nào, cho nên ông phải phải xuýt hi công khai một từ nữa. Nhân khi đất từ cho cướp xã, cướp huyết, ông nói thêm, “Nếu thành phố Hội Phòng và trung những không xảy lý nghiêm việc này thì rất nguy hại”. Nói như vậy là để báo đất công guồng máy đất trước nguy cơ sẽ phải. Những cũng cần ý nói rằng nếu chủ đất sẽ phải vì một biên cảnh này thì “Tôi đã bỏ o mà! Tôi không có trách nhiệm nữa nhé!”.

Vì c xu t hi n c a Lê Đ c Anh đ báo đ ng ph ng v n cho th y h đang run th t. Biên cảnh Đoàn Văn Vươn n u ch a gây ra m t cu c n i d y c a nông dân Vi t Nam nh c nh t ng bên Tunisie sau v anh Mohamed Bouazizi t sát; thì cũng đánh d u m t khúc quanh. Đ ng C ng S n Vi t Nam đang run s . Vì run s , ít nh t h s lo tìm hi u, h c t p k thoát thân t p th c a b n quân phi t Mi n Đ n; thay vì ch lo m t mình ôm ti n ch y, h c t ng anh lo riêng “h cánh an toàn.” N u v y thì biên cảnh Đoàn Văn Vươn cũng v n là m t khúc quanh quan tr ng.